Coloniile germane din Imperiul Rus şi rolul apartenenței religioase printre factorii de menținere a autoconservării de până la reformele țarului Alexandru al II (Cazul Basarabiei)

Ion GUMENÂI

Tema propusă se axează pe problema legată de rolul jucat de către religia luterană în viaţa coloniilor germane şi, în general, a comunităţilor înte-meiate de către etnia respectivă. Accentul asupra bisericii luterane nu se pune întâmplător, deoarece majoritatea germanilor din Basarabia erau după apartenenţa confesională luterano-evanghelici.

Ca un prim pas în cercetare este tratarea problemei privind locul ocupat, în general, de către aceasta instituţie în societatea germană, precum şi

tradiţia încetăţenită de legătura bivalentă între societate şi cultul luterano-evanghelic.

Urmează apoi problema cadrului legislativ-juridic în care a trebuit să se dezvolte cultul protestant în condiţiile concrete ale Imperiului Rus, în care a fost încadrată şi Basarabia. De aici şi acel statut primit de acest organism spiritual şi locul ocupat în ceea ce a însemnat administraţia, educaţia, viaţa spirituală, evoluţia culturală ş.a. Un loc important este necesar de acordat autonomiei primite şi avute de către comunităţile germane în comparaţie cu alte segmente etnice şi rolul jucat în această autonomie de Biserică.

Referindu-ne nemijlocit la teritoriul dintre Prut şi Nistru se va face analiza numărului instituţiilor de cult existente în Basarabia, în secolul al XIX-lea. În baza materialului informativ se vor proba mecanismele prin care cultul protestant a constituit, de fapt, liantul de autoconservare a comunităţilor germane. Urmează a fi discutată şi activitatea altor instituţii ce au apărut şi au activat pe lângă instituţia bisericii, cum ar fi: şcoala, comitetul de caritate a societăţii luterano-evanghelice ş.a. De asemenea, va fi elucidată colaborarea între biserică şi organele administraţiei locale şi centrale, precum şi funcţia bisericii ca instrument juridic.